(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 10, 28. årgang, Oktober 2026 - Pris 35 kr.

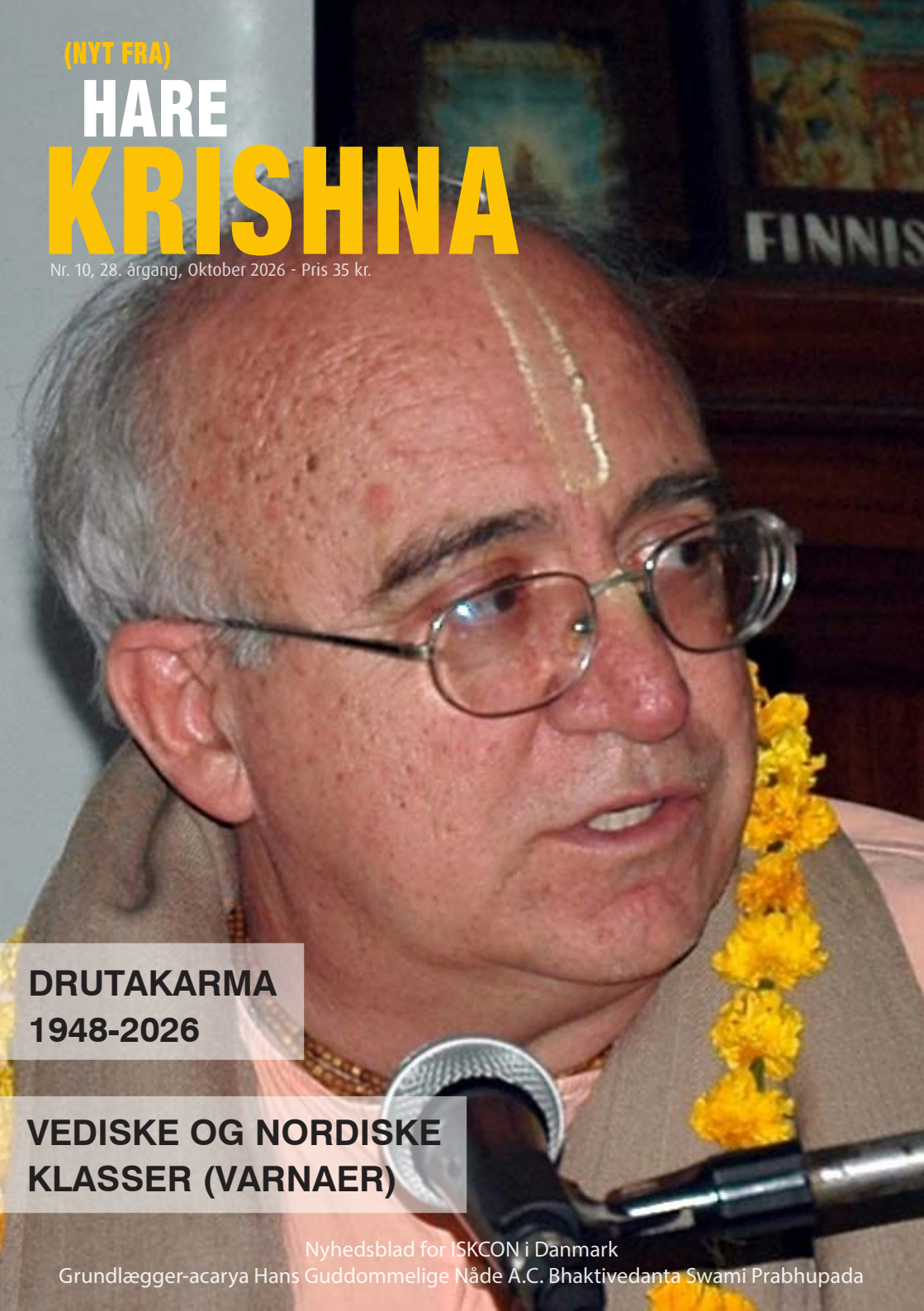

DRUTAKARMA 1948-2026

VEDISKE OG NORDISKE KLASSER (VARNAER)

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

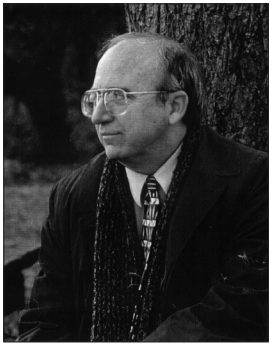

Forsidebilledet på novembernummeret 2026 er af Drutakarma Prabhu, der har været ISKCON's mest betydningsfulde og førende videnskabsmand gennem de sidste årtier og forfatter til bl.a. klassikeren Forbudt Arkæologi. Drutakarma Prabhu gik bort den 14. oktober, 78 år gammel. Vi har en nekrolog over ham på side 6.

På side 11 fortsætter vi et emne fra januarnummeret, hvor Jacob Ankerstrøm skrev om paralleller mellem nordisk mytologi og Vedaerne. I dette nummer fortsætter han med at se på, hvordan begge traditioner opdeler menneskesamfundet i fire klasser.

Vi er nu i måneden Karttika, hvor Krishna i Sin form som Damodara tilbedes dagligt sammen med Sin mor, Yasoda. Det er også en tid med store festivaler inklusive Diwali, Govardhana og Srila Prabhupadas bortgang. Se nærmere på næstsidste side, Det sker.

Vi skal også nævne, at Govindas restaurant, der startede for et år siden på Frederiksberg i København, desværre har måttet lukke igen. Derom mere i næste nummer.

Hare Krishna. Ld.

KALENDER

Mandag	2.11	Sri Radha Kundas fremkomst
		Bahulastami
Tirsdag	3.11	Sri Virabhadras fremkomst
Torsdag	5.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Rama Ekadasi)
Fredag	6.11	Bryd fasten mellem 7:25–10:23
Søndag	8.11	Diwali (Kali Puja)
Tirsdag	10.11	Govardhana Puja. Go Puja. Go Krda.
		Bali Daityaraja Puja
		Sri Rasikananda Prabhus fremkomst
Onsdag	11.11	Sri Vasudeva Ghosh' bortgang
Fredag	13.11	Srila Prabhupadas bortgang
Tirsdag	17.11	Gopastami, Gosthastami
		Sri Gadadhara Dasa Gosvamis bortgang
		Sri Dhananjaya Panditas bortgang
		Sri Srinivasa Acaryas fremkomst
Onsdag	18.11	Jagaddhatri Puja
Fredag	20.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utthana Ekadasi)
		Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang
		Første dag i Bhisma Pancaka
Lørdag	21.11	Bryd fasten mellem 7:56–10:35
Mandag	23.11	Sri Bhugarbha Gosvamis bortgang
		Sri Kasisvara Panditas bortgang
		Sidste dag i Caturmasya
Tirsdag	24.11	Sri Krishna Rasayatra
		Tulasi-Saligrama Vivaha (ægteskab)
		Sri Nimbarkacaryas fremkomst
		Sidste dag i Bhisma Pancaka
Onsdag	25.11	Katyayani-vrata begynder
Fredag	4.12	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utpanna Ekadasi)
		Sri Narahari Sarakara Thakuras bortgang
Lørdag	5.12	Bryd fasten mellem 8:20–10:46
		Sri Kaliya Krishnadasas bortgang
Søndag	6.12	Sri Saranga Thakuras bortgang

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Drutakarma Prabhu

9 Teenagere og cølibat

11 Vediske og nordiske klasser

14 Madhurya Kadambini

16 Frihed fra fejlfinding

18 Slideshow fra 2075

20 I offentlighedens søgelys

21 Kål

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2026, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

FORUDSIGELSER OM KALI-YUGA, 2

OM AT SE GUD

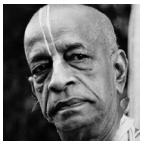

af Srila Prabhupada

Dette er en klasse fra 1974 i Los Angeles, hvor Srila Prabhupada taler om Srimad-Bhagavatams forudsigelser for Kali-yuga, den nuværende tidsalder af strid og hykleri. Fortsat fra sidste nummer.

Et andet symptom på Kali-yuga er *avrttya nyaya-daurbalyam panditye capalam vacah*: "De, der ikke har penge, vil ikke kunne få retfærdighed, og enhver, der er dygtig til at jonglere med ord, vil blive anset for at være lærd." [*Srimad-Bhagavatam* 12.2.4] Hvis man ingen penge har, vil man aldrig kunne opnå retfærdighed i en retssal. Sådan er Kali-yuga. Nu om dage tager selv højesteretsdommere imod bestikkelse til gengæld for en favorabel dom. Men hvis man ingen penge har, så lad være med at gå i retten. Og *panditye capalam vacah*. Hvis en mand er dygtig til at tale – det er lige meget, hvad han siger, og ingen kan forstå det – er han en *pandita*. Han er en uddannet lærd. [Imiterer volapyk:] "*Aban gulakslena bugavad tugalad kulela gundulas*, ved hustruens latrisme … " Hvis man fortsætter med at tale på den måde, vil ingen forstå én, men alligevel vil folk sige: "Se, hvor lærd han er." Dette sker virkeligt. Der er så mange slyngler, der skriver bøger, men hvis man beder en af dem om at forklare, hvad han har forstået, vil han sige: "Jamen, det er uforklarligt." Disse ting foregår.

Dernæst står der i *Srimad-Bhagavatam*:

anadhyataivasadhutve
sadhutve dambha eva tu
svikara eva codvahe
snanam eva prasadhanam

"Mangel på rigdom vil blive set på som skammelig, imens en stolt person, der kan lave et skuespil, vil blive anset for at være from. Ægteskab vil være baseret på en vilkårlig aftale, og blot at tage et bad vil blive anset for at være den rigtige renselse og udsmykning af kroppen." [*Srimad-Bhagavatam* 12.2.5]

Først *anadhyata*: Hvis man er en fattig mand, er man skammelig og nedværdiget. Folk vil tænke, at en mand ikke er respektabel, fordi han ikke ved, hvordan man på en eller anden måde tjener penge, ærlig såvel som uærlig. Og *svikara eva codvahe*: Ægteskaber vil finde sted gennem aftale. Dette opleves i jeres land og også i mit land. Staten udnævner en ægteskabsembedsmand, og enhver dreng og pige, der ønsker det, kan ganske enkelt henvende sig til ham og blive gift. Måske koster det lidt. "Ja, vi er enige om at gifte os," siger de, og han attesterer, at de er gift. Førhen plejede faderen og moderen at vælge bruden og brudgommen ved at rådføre sig med en astrolog, der kunne se fremtiden. Nu om dage finder ægteskab sted ifølge *svikara*, en aftale.

Et andet symptom er *dure vary-ayanam tirtham lavanyam kesa-dharanam*: "Blot at rejse til en flod langt væk anses for at være en ægte pilgrimsrejse, og en mand vil tro, at han er smuk, hvis han har et langt hår." [*Srimad-Bhagavatam* 12.2.6] Se bare, hvor perfekt *Srimad-Bhagavatam* forudsiger fremtiden. "I Kali-yuga vil en mand tro, at han er blevet meget smuk ved at have et langt hår." I har god erfaring af dette i jeres land. Hvem kunne have vidst, at alle ville være interesserede i at have langt hår? Ikke desto mindre står dette i *Srimad-Bhagavatam*: *Kesa-dharanam*. *Kesa* betyder "langt hår", og *dharanam* betyder "at have". Et andet symptom er *dure vary-ayanam tirtham*: Folk vil tro, at et pilgrimssted skal ligge langt væk. For eksempel løber Ganges igennem Calcutta, men ingen kan forestille sig at bade i Calcuttas Ganges. De vil hellere rejse til Hardwar. Det er den samme Ganges. Ganges løber fra Hardwar ned til Den Ben-

galske Bugt. Men folk vil hellere gennemgå så mange genvordigheder for at komme til Hardwar og tage et bad der, for det er blevet en *tirtha*, et pilgrimssted. Alle religioner har en *tirtha*. Muslimerne har Mekka og Medina, og de kristne har Golgatha. På samme måde tror hinduerne også, at de skal rejse meget langt for at finde en *tirtha*. Men i virkeligheden, *tirthi-kurvanti tirthani*: En tirtha er et sted, hvor der er hellige personer. Det er en *tirtha*. Ikke, at man behøver at rejse 10.000 kilometer for at blot at tage en dukkert i vandet og så komme tilbage.

De næste symptomer er:

udaram-bharata svarthah
satyatve dharstayam eva hi
daksyam kutumba-bharanam
yaso 'rthe dharma-sevanam

"Formålet med livet vil udelukkende bestå i at fylde sin mave, og frækhed vil blive det samme som afgørende sandhed. Hvis en mand bare kan forsørge sine egne familiemedlemmer, vil han blive respekteret som meget dygtig, og religiøsitet vil blive målt efter en persons omdømme for materielle præstationer." [*Srimad-Bhagavatam* 12.2.6]

Så hvis man på en eller anden måde kan spise meget luksuriøst, vil man tro, at alle ens interesser er gået i opfyldelse. Folk vil være meget sultne uden noget at spise, og hvis de derfor kan spise rigeligt en dag, vil det være opfyldelsen af alle deres ønsker. Det næste symptom er *satyatva dharstayam eva hi*: Enhver, der er dygtig til at junglere med ord, vil blive anset for at være meget sandfærdig. Et andet symptom er *daksyam kutumba-bharanam*: Man vil blive anset for meget dygtig, hvis man kan forsørge sin familie – sin hustru og sine børn. Med andre ord vil dette blive meget vanskeligt. Ja, det er allerede blevet vanskeligt. At forsørge en hustru og to børn er nu en stor byrde. Derfor ønsker ingen at gifte sig.

Det næste vers beskriver, hvad der vil ske, når alle folk er blevet således smittet af Kali-yugas gift.

evam prajabhir dustabhir
akirne ksiti-mandale
brahma-vit-ksatra-sudranam
yo bali bhavita nrpah

Det er ligegyldigt, om man er en *brahmana* [en lærd og ren intellektuel], en *ksatriya* [en administrator eller soldat], en *vaisya* [en handelsmand eller landmand], en *sudra* [en arbejder] eller en *candala* [en hundeæder]. Hvis man er dygtig til at få stemmer, vil man kunne sidde på præsidenten eller kongens post. Tidligere var systemet, at kun en *ksatriya* kunne side på den kongelige trone, ikke en *brahmana*, *vaisya* eller *sudra*. Men nu i Kali-yuga er der ingen sådan ting som en *ksatriya* eller *brahmana*. Nu har vi demokrati. Enhver, der kan få jeres stemmer på en hvilken som helst ærlig eller uærlig måde, kan sidde på posten som leder. Han kan være slyngel nummer ét, men han vil få den øverste, mest ophøjede præsidentpost. *Srimad-Bhagavatam* beskriver disse ledere i det næste vers:

praja hi lubdhai rajanyair
nirghrnair dasyu-dharmabhih
acchinna-dara-dravina
yasyanti giri-kananam

"Borgerne vil være så undertrykket af nådesløse skurke forklædte som herskere, at de vil opgive deres ægtefæller og ejendom og flygte til bjergene og skovene." [*Srimad-Bhagavatam* 12.2.8] Så de mænd, der får en regeringspost gennem stemmer, er for det meste *lubdhai rajanyaih*, grådige regeringsmænd. *Nirghrnair dasyu*: Deres hverv er at plyndre offentligheden. Og vi ser faktisk, at hvert år inddriver regeringsfolkene store skatter, og alle pengene, de får, deler de imellem sig selv, imens borgernes tilstand forbliver den samme. Hver regering gør dette. Gradvist vil alle folk føle sig så meget chikaneret, at *acchinna-dara-*

dravinah: De vil ønske at opgive deres familieliv (deres hustruer og deres penge) og gå ud i skoven. Det har vi også set.

Så *kalau dosa-nidhe rajan*: Denne tids brister er ligesom et ocean. Hvis vi blev anbragt midt i Stillehavet, ville vi ikke vide, hvordan vi skulle redde vores liv. Selv hvis vi var meget dygtige svømmere, ville det ikke være muligt for os at krydse over Stillehavet. På samme måde beskrives Kali-yuga i *Srimad-Bhagavatam* som et hav af fejl. Den er besmittet med så mange anomalier, at der ikke synes at være nogen vej ud. Men der er én medicin: *kirtanad eva krsnasya mukta-sangah param vrajet*. *Srimad-Bhagavatam* forklarer, at hvis man synger Krishnas navn – Hare Krishna-*mantraet* – vil man blive befriet for denne Kali-yugas besmittelse. Mange tak.

DRUTAKARMA PRABHU - 1948-2026

ISKCON'S STORE VIDENSKABSMAND, DER UDFORDREDE DEN ATEISTISKE VIDENSKAB, ER GÅET BORT

Baseret på https://iskconnews.org/drutakarma-dasa-who-academically-challenged-atheistic-science-has-departed/

Drutakarma Dasa, discipel af Srila Prabhupada og et ledende medlem af The Bhaktivedanta Institute med dets indsats mod den ateistiske og materialistiske videnskabsopfattelse, døde den 14. oktober 2026 i Los Angeles, Californien. Efter selv at have valgt at slukke for maskinerne, der holdt hans krop i live, gik han bort, mens lokale hengivne stod omkring hans sengeleje og sang Hare Krishna og talte til ham om Krishna og Srila Prabhupada.

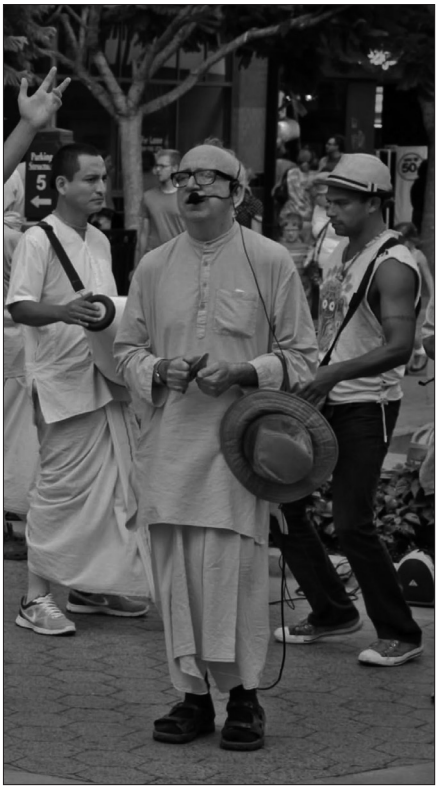

Igennem mere end 40 mere år udforskede Drutakarma, der uden for ISKCON var bredt kendt som forfatteren og forskeren Michael A. Cremo, forholdet mellem den vediske forståelse af menneskets oprindelse og bevidsthed og de fremherskende materialistiske teorier inden for moderne videnskab.

Drutakarma blev født i 1948 i Schenectady, New York, og udviklede tidligt en interesse for spiritualitet og spørgsmål om menneskets oprindelse. I begyndelsen af 1970'erne stiftede han bekendtskab med Krishnabevidsthed, og i 1974 sluttede han sig til ISKCON i Washington D.C. Her blev han initieret discipel af ISKCON's grundlægger-*acarya*, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

Skrivning og udgivelse blev hurtigt en vigtig del af hans tjeneste. Gennem sit arbejde med Bhaktivedanta Book Trust (BBT) bidrog Drutakarma til flere bøger, der introducerede Krishnabevidsthed for en bred læserskare, herunder Chant and Be Happy, The Higher Taste, Coming Back og Divine Nature.

I begyndelsen af 1980'erne begyndte han at arbejde sammen med ISKCON's på den tid vigtigste videnskabsmand, Sadaputa Prabhu (Richard L. Thompson). Sammen skrev de hæftet Origins, hvor de gennemgik argumenter omkring bevidsthed, evolution, kosmologi, menneskets oprindelse og et vedisk alternativ til de materialistiske verdensbilleder.

Efterfølgende brugte Drutakarma sammen med Sadaputa otte år på at studere og gennemgå tusindvis af arkæologiske rapporter fra hele verden. De konstaterede, at der over de sidste 150 år er gjort hundredvis af arkæologiske fund, der viser, at der må have levet mennesker som os ikke bare i 100.000 eller 200.000 år, men i 10, 20, 30, 40 og 50 millioner år og endnu længere tilbage.

Resultatet blev udgivelsen i 1993 af Forbidden Archeology: The Hidden History of the Human Race, som bragte international

opmærksomhed omkring Drutakarma og Sadaputa. I dette omfattende værk, som Graham Hancock beskrev som "en af de skelsættende intellektuelle bedrifter i slutningen af det 20. århundrede", satte forfatterne på bogens over 800 sider store spørgsmålstegn ved de konventionelle tidsrammer for menneskets oprindelse og viste, at et stort, førsteklasses arkæologisk materiale modbeviser de darwinistiske ideer om menneskets oprindelse og alder og støtter den vediske forestilling om, at der har været mennesker på Jorden stort set lige så længe, som der har været liv.

En forkortet udgave af bogen, The Hidden History of the Human Race, gjorde senere deres forskning tilgængelig for en bredere læserskare og blev oversat til 25 sprog inklusive dansk, hvor bogen fik titlen Forbudt Arkæologi. I forbindelse med den danske udgivelse besøgte Drutakarma også Danmark to gange i 2007 og 2009, hvor han tiltrak en del opmærksomhed og bl.a. blev interviewet på DR2 af Michael Bertelsen i programmet 11. time.

Udgivelsen gav Drutakarma mulighed for at præsentere sit arbejde internationalt. Igennem årene holdt han foredrag på universiteter og videnskabelige institutioner og deltog i akademiske og faglige konferencer verden over. Han var medlem World Archaeological Congress og European Association of Archaeologists og fik udgivet mange artikler igennem disse videnskabelige organisationer.

I 2003 udgav Drutakarma bogen Human Devolution: A Vedic Alternative to Darwin's Theory. Det var igen en massiv bog på 500 sider, hvor Drutakarma bevægede sig ud over arkæologien til bevidsthedsforskning, paranormale studier, UFO'er, sammenligning af religioner og meget andet for at argumentere for, at bevidsthed ikke kan forklares som et produkt af materie alene, og at mennesket eller selvet i sidste ende har en åndelig oprindelse.

Hans forskning fortsatte i de efterfølgende årtier. I 2025 udkom hans sidste bog, Extreme Human Antiquity: Further Investigations into Forbidden Archeology, opfølgeren til hans første bog, som oprindeligt havde bragt hans arbejde frem til et internationalt publikum. I bogen gennemgik han yderligere arkæologiske fund, som han havde fået kendskab til over de mellemliggende år, og førte argumentet fra Forbidden Archeology helt op til nutiden med fund fra de seneste år.

Gennem hele sin karriere søgte Drutakarma at bringe vediske perspektiver ind i sammenhænge, hvor de sjældent bliver hørt. Hans arbejde førte ham til universiteter, konferencer, akademiske institutioner og offentlige arrangementer i en lang række lande. For mange af disse publikummer var han Michael Cremo, forskeren og forfatteren. Inden for ISKCON har dette arbejde imidlertid været tæt forbundet med hans tjeneste som discipel af Srila Prabhupada og hans engagement i at formidle den vediske forståelse af livet og bevidstheden.

Drutakarma tjente også ISKCON på andre områder, hvor lærdom, filosofi og videnskab mødes. Han var medlem af Sastric Advisory Committee (SAC), hvor han konsekvent opfordrede alle ISKCON's medlemmer til at udvise grundighed og akademisk redelighed i deres studier. Han bidrog desuden til udviklingen af udstillinger i Temple of the Vedic Planetarium (TOVP) i Sridhama Mayapur. Siden 2002 virkede han også som initierende åndelig mester.

Hans årtiers arbejde udgør et særpræget bidrag til Srila Prabhupadas mission ved at bringe *vaisnava*-traditionens perspektiver ind i en vedvarende dialog med den videnskabelige og akademiske verden.

Anuttama Dasa, ISKCON's kommunikationsminister og en nær ven af Drutakarma, skriver:

"Det var med dyb sorg, at jeg modtog nyheden om min højt værdsatte åndelige broder Michael Cremos (Drutakarma Dasas) bortgang. Han viede sit liv til forskning, videnskabeligt arbejde og formidling af viden og udmærkede sig især gennem sin forskning inden for arkæologi og palæontologi.

Drutakarma Prabhus bidrag er uden sidestykke i historien. Hans banebrydende arbejde afdækkede manglerne ved moderne ateistiske videnskabelige fortolkninger. Hans påvisning af kundskabsfiltreringen, hvorigennem det videnskabelige samfund systematisk har tilsidesat omfattende beviser, der strider imod evolutionsteorien, er et dybtgående og enestående bidrag med uoverskuelig betydning.

Hans arbejde og bidrag både til vores ISKCON-samfund og til den videnskabelige forståelse af en intelligent designer bag universet vil blive studeret og værdsat i århundreder fremover. Alle hengivne i ISKCON bør læse hans bog The Hidden History of the Human Race (den forkortede udgave af Forbidden Archaeology). Den vil udrydde enhver tro, man måtte have tilbage på de ateistiske videnskabelige forestillinger om menneskelivets oprindelse og udvikling og hjælpe én til at styrke troen på Krishnas guddommelige hånd bag det hele."

Som afslutning er her et uddrag fra Forbidden Archeology, hvor Drutakarma skriver:

"I denne forbindelse er det værd at overveje en berømt bemærkning fra Einstein: "Det kan være nyttigt som en heuristisk metode at holde sig for øje, hvad man har observeret. Men principielt er det helt forkert at forsøge at basere en teori udelukkende på observerbare størrelser. I virkeligheden forholder det sig omvendt. Det er teorien, der bestemmer, hvad vi kan observere."

Hvis Einstein har ret, bør observationerne også ændre sig, når teorierne ændrer sig. Og det er netop, hvad vi finder inden for palæoantropologien [forskningen i menneskets oprindelse]. Som vi skal se, blev der i slutningen af det 19. århundrede og begyndelsen af det 20. århundrede indsamlet store mængder palæoantropologiske beviser til støtte for en teori om, at mennesker eller menneskelignende væsener levede i Pliocæn, Miocæn eller endnu tidligere perioder. De forskere, der fremlagde disse fund, betragtede dem ikke som afvigende eller uforklarlige, eftersom de arbejdede ud fra teorier om menneskets oprindelse – hovedsageligt inspireret af darwinistisk evolution – som var forenelige med disse fund.

Med udviklingen af den moderne teori om, at mennesker som os selv udviklede sig i Pleistocæn, blev disse fund imidlertid uacceptable, og de forsvandt ud af syne.

[...]

Når teorier ændrer sig, og en bestemt samling idéer og opdagelser bliver uacceptable, følger der som regel en periode, hvor fremtrædende forskere offentliggør systematiske angreb på de uønskede fund (i nogle forskeres jargon på British Museum betegnes disse angreb som "nedrivningsarbejde").

Hvis angrebene lykkes, vil forskerne efter nogle sidste forsøg på at imødegå kritikken fra de mest hårdnakkede tilhængere indse, at det ikke er i deres egen interesse at forsvare det uønskede materiale eller blive forbundet med det. Et tavshedens slør sænker sig over de forkastede beviser, som herefter kun eksisterer i forstenet form på de gulnede sider i gamle videnskabelige tidsskrifter. Efterhånden som tiden går, kan der dukke enkelte afvisende bemærkninger op i sporadiske fodnoter. Derefter vokser en ny generation af forskere op, som stort set ikke er klar over, at de tidligere beviser overhovedet har eksisteret.

Denne proces, hvor beviser undertrykkes, illustreres af mange af de afvigende palæoantropologiske fund, der diskuteres i denne bog. I dag er disse fund ofte yderst vanskelige at få kendskab til, og de er desuden omgivet af en neutraliserende tåge af negative rapporter, som selv er vanskelige at finde og stammer fra den tid, hvor fundene aktivt blev forkastet. Da disse rapporter generelt er stærkt nedsættende, kan de afholde læserne fra at undersøge de forkastede fund nærmere."

Håbet er, at denne lille smagsprøve vil få flere til at læse hele bogen, gerne i den danske udgave, Forbudt Arkæologi. Det vil være den bedste måde at mindes og ære Drutakarma på.

TEENAGERE OG CØLIBAT

KRISHNAS BØRN I SKOLE

af Urmila Devi Dasi

CØLIBAT ER SÅ VIGTIG EN DEL af den vediske opdragelse, at sanskritordet for elev er *brahmacari*, "den, der lever i cølibat." Presset for at opgive cølibatet begynder naturligvis i ungdomsårene, som er den mest sårbare periode og ofte et afgørende vendepunkt i et menneskes liv. Unge mennesker har brug for vejledning både før og under teenageårene, så de kan lære at identificere og følge den rette vej.

Cølibat træner unge i selvbeherskelse, uanset om de senere forbliver ugifte eller gifter sig. Det styrker deres indre kraft, selvbeherskelse og gode karakter. Det fremmer også et godt helbred og en god hukommelse. Uden cølibat kan vi aldrig erkende, at vi er åndelige sjæle, der er adskilte fra kroppen. Seksuelt samvær forstærker illusionen om, at vi er disse kroppe. Seksuel tiltrækning og de forviklinger, der udspringer af den i både familie og samfund, er de stærkeste knuder, der binder os til den materielle identifikation. Den vediske opdragelse har til formål at befri barnet fra disse knuder, så den unge kan handle på det åndelige plan.

Børn har naturligvis ingen viden om sex. Hvordan lærer vi dem da at værdsætte cølibatet, før de når puberteten? Gennem deres omgangskreds og deres omgivelser, er svaret.

Nutidens pædagoger og lærere ved udmærket, hvor stærkt de indtryk, børn modtager tidligt i livet, påvirker deres moralske adfærd senere hen. Og disse pædagoger viderebringer deres moralske forfald til vores børn. I New York indførte det offentlige skolevæsen eksempelvis for nylig undervisningsbøger allerede i første klasse, hvor familier blev fremstillet med to "mødre" eller to "fædre" for at vænne børn til homoseksualitet.

Skolen er imidlertid ikke det eneste sted, hvor børn lærer at anskue seksuel omgang uden for ægteskabet som noget positivt. Rollemodeller i tv, radio og politik er med til igen og igen at forstærke dette budskab. Forældrene bidrager også til den negative påvirkning, når de bruger prævention eller er deres ægtefælle utro.

Resultatet er naturligvis, at børn går ind i ungdomsårene med holdninger, der fører dem væk fra selvrealisering og i nogle tilfælde endda fra et civiliseret liv. Den seksuelle promiskuitet, som følger af mange års påvirkning, fører til kaos. Alligevel taler de samme pædagoger, lærere og politikere, som fremmer seksuel omgang uden for ægteskabet blandt børn og unge, videre om faderløse familier og uønskede børn, der ender i kriminalitet og stofmisbrug.

Hvis vores børn og unge skal lære at leve i cølibat, bør de omgås mennesker, der finder glæde i Krishnabevidsthed. Vores første opgave er at beskytte børnene mod materialistiske påvirkninger og omgive dem med et positivt, transcendentalt liv. Det er den eneste måde, vi kan ruste dem til overgangen til voksenlivet.

Men træningen i barndommen er ikke tilstrækkelig. Prabhupada lærte os, at vi må vejlede vores børn omhyggeligt op gennem teenageårene. Så vil børnene med sikkerhed komme ud af ungdomsårene som førsteklasses Krishnabevidste hengivne. Vi bør være som officerer, der ikke blot træner vores soldater, men også kæmper sammen med dem på slagmarken.

Traditionelt set hjalp et åndeligt funderet samfund de unge gennem godt fællesskab, erhvervsmæssig uddannelse og ægteskab. Vores teenagere har brug for at uddanne sig og studere sammen med Krishnabevidste venner og lærere. Ellers, sagde Prabhupada engang, vil de, hvis de fra tolv- til femtenårsal-

deren går i en almindelig skole, blive ødelagt af dårligt selskab. Det er sørgeligt at se dette ske med et barn, som har fået en stærk opdragelse i barndommen og kunne være blevet et førsteklasses menneske.

Selv med den bedste opdragelse, træning og det bedste selskab ønsker de fleste teenagere at omgås det modsatte køn. Derfor foreskriver den vediske kultur tidligt ægteskab baseret på religiøse principper. Et sådant ægteskab gør sindet fredfyldt og modtageligt for åndelig vejledning.

Forældrene bør hjælpe deres sønner og døtre med at finde egnede ægtefæller – med undtagelse af de børn, der trives med at leve i livslangt cølibat. Forældrene bør forstå, at unge mennesker i forhold til seksuel moral helt grundlæggende har tre muligheder: cølibat, ægteskab eller umoralskhed. På grund af de farer, der følger med et samfund, hvor drenge og piger omgås frit, bør ægteskab tilskyndes.

Vi forestiller os nogle gange fejlagtigt, at et "arrangeret" ægteskab betyder, at forældrene tvinger en tolvårig pige til at gifte sig med en trediveårig mand, som hun først møder ved brylluppet. Prabhupada giver os et helt andet billede. Han beskriver en gradvis proces, der som regel strækker sig over flere år. Forældrene leder efter en passende partner til deres barn og tager blandt andet hensyn til, at drengen og pigen bør være ligeværdige med hensyn til karakter, egenskaber, social position og forsagelse.

Forældrene vurderer en mulig partner gennem deres egne observationer, ved at spørge andre og gennem astrologi. Drengen og pigens ønsker er også vigtige. Når begge familier samt drengen og pigen er enige, begynder en periode med lejlighedsvis overvåget omgang. Det er, som om forældrene introducerer deres barn til en passende partner og derefter ledsager det til de formelle "stævnemøder" for at forberede de unge på ægteskab. Når de unge mennesker er gamle nok til at gifte sig, kan pigen stadig tilbringe længere, regelmæssige perioder hos sine forældre, så hun gradvist kan vænne sig til rollen som hustru. En storfamilie gør denne overgang lettere ved at hjælpe det nye ægtepar med deres pligter og i deres indbyrdes forhold.

Denne gennemprøvede proces kan uden vanskeligheder følges i dag. En pige, der er forlovet med en passende ung mand, behøver ikke at markedsføre sig selv for at finde en mand. Og den unge mand ved, at han ikke kan gifte sig, før han er blevet ansvarlig. Derfor har han et stærkt incitament til at modnes og blive en samvittighedsfuld mand med en god karakter.

Når ægteskabet bygger på den tidlige træning i forsagelse, vil det blive viet til Krishna og dermed virkeliggøre vores håb for deres fremtid.

NORDISK OG VEDISK TRADITION, DEL 2

VEDISKE OG NORDISKE KLASSER (VARNAER)

af Jacob Ankerstrøm

Indledning

Tilbage i januarnummeret af *Nyt Fra Hare Krishna* så vi nærmere på nogle af de slående ligheder, der eksisterer mellem de nordiske og vediske traditioner. Det var især parallellerne mellem den vediske forståelse af *yugaerne* og den cykliske tidsopfattelse, vi finder hos vores europæiske forfædre og indoeuropæiske stamfædre, som var i fokus. Vi så på de overlappende beskrivelser af de forskellige tidsaldre, herunder Kali Yuga og dens varighed, der både er beskrevet *Srimad-Bhagavatam* og bevaret i nordiske kilder som *Grimnismal*.

I denne artikel vil vi se nærmere på de sammenfald, som er mellem de indoeuropæiske traditioner i forhold til *varnasrama-dharma*, og mere specifikt, hvordan den vediske forestilling om forskellige klasser i samfundet (*varnaer*) kan genfindes i den nordiske og andre indoeuropæiske traditioner.

Varna-systemet

En af de første europæere til at bemærke det systematiske sammenfald i forhold til både guder og klasser i disse traditioner var franskmanden Georges Dumézil (1898-1986). Dumézil kaldte dette for den "tredelte ideologi" (*idéologie tripartite*), som han genfandt både i de indoeuropæiske gude- og samfundsfunktioner. Han talte om den sakrale eller suveræne funktion, den martiale krigerfunktion og den produktive eller økonomiske funktion. Disse tre funktioner blev ofte associeret med tre socialklasser: præsterne, krigerne og 'almuen' (bestående af bønder, håndværkere og handelsfolk). Den skarpe læser vil nok genkende de tre klasser, som de også beskrives i eksempelvis *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam* som *brahmana*-, *ksatriya*- og *vaisya*-klassen. Derudover har vi den 'fjerde' klasse eller kaste, *sudraerne*. Man skulle måske tro, at vi her ser en afvigelse i Vedaerne i forhold til, hvad vi genfinder i de øvrige indoeuropæiske traditioner, men som vi skal se i det følgende indeholder den nordiske tradition også en sådan fjerde klasse, der dog ikke nyder samme status og anseelse som de øvrige tre, som Dumézil vælger at fokusere på i sin beskrivelse af den fælles indoeuropæiske ideologi.

Rigs Vandring

Nogle af de første beskrivelser af de forskellige klasser finder vi i *Rg Veda*, der anses for at være den ældste af de fire Vedaer. I den nordiske tradition finder vi den mest udførlige beskrivelse af klasserne i teksten *Rigs Vandring* (*Rígsþula*). Allerede i navnet finder vi her nogle etymologiske overlap, idet *thula* henviser til en poetisk genre på versemål, som var tiltænkt recitation og havde en struktur, der gjorde dem nemmere at huske. Det er en såkaldt "mnemonisk" karakter, som også er gældende for de fire oprindelige Vedaer, der ligeledes er skrevet på versefod, og hvis bøjning og struktur gennem blandt andet det, man kalder '*sandhi*-reglerne', er med til at fastlåse vers, grammatik og struktur, så de kan huskes og overleveres mundtligt over århundreder. I vedisk kontekst skelnes der også ofte mellem *sruti* og *smrti*, hvor *sruti* betyder det, som er hørt, dvs. mundtligt overleveret (ofte åbenbaret), og *smrti* det, som er husket (ofte med en navngiven forfatter). De fire Vedaer anses for tilhørende den første og mere autoritative kategori og altså tilsvarende den genre, vi finder i den nordiske tradition kaldet 'thula'.

Nu vi er ved de sproglige finurligheder og sammenfald, kan det ligeledes nævnes, at *Bhagavad-gita* ofte oversættes som Herrens

tale eller sang og er et opsummerende skrift, der forsøger at give almene instrukser til menneskelivet set fra et vedisk perspektiv. I den nordiske tradition er det vigtigste overleverede skrift Hávamál, der kan oversættes til 'Den højes tale', og som indeholder en række gode råd til god og dårlig livsførsel (dvs. *dharma* og *adharma*) sammenblandet med Odins fortællinger om hans eget liv, ligesom vi i *Bhagavad-gita* får *dharma* præsenteret af Krishna.

Ser vi nærmere på skriftet *Rigs Vandring*, får man en beskrivelse af, hvordan de fire klasser blev til, og hvad der kendetegner dem. Rig anses ofte for at være et dæknavn for en af de nordiske guder, enten Odin eller Heimdal, og i det hele taget er det ofte, at guderne i de indoeuropæiske fortællinger opsøger menneskeverdenen på samme måde, som *avataraer* ofte optræder i de vediske skrifter. I *Rigs Vandring* besøger Rig først det ældre og fattige par Ai og Edda, og det beskrives, at han sover mellem parret i tre nætter, hvorefter de ni måneder senere får barnet Træl. I sagnet beskrives Træl og hans slægt på en måde, der på mange måder minder om Vedaernes beskrivelse af *sudraerne* med fokus på det hårde og arbejdsomme, men simple liv:

"Han var ru paa sin Haand
af rynket Skind,
havde knudrede Knoer
tykke Fingre,
et tvært Ansigt,
ludende Ryg
og lange Hæle.

Han voksede til
og trivedes godt,
havde gode Kræfter,
gjorde Gavn dermed.
Bast han bandt,
dynged Bunker sammen,
bar Ved til Huse
den hele Dag."

Træl møder efterfølgende den krognæsede kvinde Tir, og sammen er de stamfædre til trælleslægten. Deres børn har følgende navne:

"Klods og Skrighals,
Drog og Drivert,
Drønnert, Muger,
Tyksak, Tølper,
Tamp og Svin."

Og i beskrivelsen af deres aktiviteter er der tale om simpelt og hårdt fysisk arbejde:

"Skrut og Lavben
lavede Gærder,
gødede Vange,
vogtede Svin,
passede Geder,
gravede Tørv."

Efterfølgende besøger Rig det midaldrende og lidt mere velstående ægtepar Afi og Amma. Her gentager historien sig, og efter ni måneder føder Amma sønnen Karl, der beskrives som "rødmosset, rødlig, rap i Øje." Hans aktiviteter får tankerne hen på beskrivelse af *vaisya*-klassen, der beskrives i Vedaerne som dem, der bl.a. står for landbrug, kvæghold og handel:

"Han voksede til
og trivedes godt,
lærte Øksne at lystre,
laved en Plov,
tømred Huse,
tækkede Lader,
gjorde sig Vogne,
gik og Pløjed."

Karl bliver gift med kvinden Slør, og deres børn og slægt navngives på måder, der igen henleder tanken på *vaisya*-klassen:

"De avlede Børn
– deres Bo stod godt –

De hed Ejer og Først,
Fri, Frels, Smed,
Bred og Bonde,
Bringeskæg,
Bofast, Bosat,
Bold og Stovt."

Døtrene havde disse Navne:

"Viv, Brud, Væn,
Vakker, Hustru,
Stolt, Mø, Strunk,
Stille, Driftig.
Fra de Børn
stammer Bøndernes Æt."'

Det tredje par, Rig støder på, er et ungt ægtepar, der hedder Fader og Moder. Fader beskrives som en våbenfør mand, der bl.a. laver buer, præcis som *ksatriya*-klassen i Vedaerne var bueskydende krigere som eksempelvis Arjuna i *Bhagavad-gita*. Efter ni måneder får de barnet Jarl, der oplæres i krigskunst inklusive hesteridning og kamp med skjold og sværd:

"Hans Haar var gult,
hans Hud var lys,
hans Øjne hvasse
som en ung Snogs.
…
svang Skjold med Flid
og fletted Strenge,
kunde tumle en Hest,
og hidse en Hund,
svinge et Sværd
og svømme sikkert."

Det beskrives, hvordan Jarl rider i kamp og ligeledes besidder masser af jord (18 gårde) og deler ud af sin rigdom til folk omkring sig, præcis som *ksatriyaerne* i Vedaerne:

"Han red modig gennem
den mørke Skov,
…
Strid der blev
og blodig Jord,
Kæmper han vog
og vandt sig Land.

Saa raaded han ene
for atten Gaarde,
delte Skatte ud,
lod alle faa –
Klenodier, Smykker,
smækre Heste –
rutted med Guld."

Jarls yngste søn hedder Kong. Han lærer runer (der betyder hemmeligheder) og dækker over hemmelig eller esoterisk viden, og han beskrives som værende i besiddelse af særlige kræfter og evner meget lig de *siddhier*, visse *brahmanaer* i Vedaerne har, som eksempelvis evnen til at beherske ting som alder, våben, tale med dyr og lignende:

"Kong den unge
kendte Runer,
Runer til Liv,
Runer mod Alder,
kunde ogsaa frelse
Folk i Farer,
døve Sværd
og dæmpe Vande.

Han forstod Fugle,
kunde stille Luer,
mindske Vrede,
mildne Sorger,
havde otte Kæmpers
Kraft og Styrke."

Således har vi nu genfundet de fire *varnaer* fra Vedaerne i den nordiske tradition. Det kan ligeledes nævnes, at klasserne i *Rigs Vandring* beskrives med forskellige farver fra mørk/sort over rød (rødskægget) til gul og hvid, og at *varna* på sanskrit faktisk betyder farve eller fysisk udseende.

(Fortsættes side 17)

MADHURYA KADAMBINI, 7

af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura

Her fortsætter oversættelsen af 1600-tals klassikeren Madhurya Kadambini af Srila Visvanatha Cakravarti Thakura. I dette afsnit afsluttes den tredje byge af nektar, og den fjerde begynder.

Tekst 5d

Nama-aparadha får én til at anse det, der er transcendentalt, for materielt

Med hensyn til forseelser mod det hellige navn står der skrevet: "O bedste blandt *brahmanaer*, hvilken slags forseelser mod Herrens hellige navn ødelægger fuldstændigt et menneskes åndelige fortjeneste (*sukrti*) og åndelige praksisser (*sadhana*) og giver ham et verdsligt syn på transcendentale objekter?"

Sri Bhagavans navne, former, kvaliteter og aktiviteter kan med det samme give *prema*. Hvilke forseelser forhindrer dem i at give den frugt, selv om en person kan have udført *sravana* og *kirtana* i lang tid? De hellige boliger, der er forbundet med Bhagavan, giver også omgående fuldkommenhed, men hvorfor gør de det sommetider ikke på trods af, at en person bor i dem og tjener dem over en lang periode? Hvad mere er, standser ting som ghee, mælk og betelnød, der er blevet ofret til Bhagavan, med det samme bølgerne af de materielle sansers nydende tilbøjelighed. Hvad får en person til at se sådanne ting, der af natur er absolut transcendentale, som almindelige verdslige objekter på trods af, at han igen og igen accepterer disse ting med glæde? Hvilke alvorlige forseelser mod det hellige navn bremser alle disse fra at give deres respektive resultater? Dette spørgsmål stilles med frygt og undren.

Tekst 5e

Hvordan smagen for bhakti kommer tilbage til den, der har begået aparadha

Man kunne således konkludere, at forbrydere imod det hellige navn er imod Bhagavan. Med andre ord er det umuligt for sådanne personer at søge tilflugt ved en åndelig mesters lotusfødder og engagere sig i de tidligere nævnte praksisser af *bhajana* (*bhajana-kriya*). Det er sandt. Når en person har høj feber, mister han sin appetit og kan ikke spise korn osv. Når en persons forseelser imod *sri nama* er alvorlige, har han på samme måde ingen mulighed for at udføre *bhajana-kriya*, praktiseringen af *sravana*, *kirtana* osv. Det er der ingen tvivl om. Men når feberen stilner af, og dens voldsomhed aftager, begynder han at genvinde sin appetit.

Når man på samme måde har lidt et stykke tid, aftager styrken af forseelsen, og der opstår lidt smag for *bhagavad-bhakti*. På denne måde udvikler forbryderen imod det hellige navn kvalifikationen til at udføre *bhakti*. Selv efter at en feber aftager, kan nærende fødeemner som mælk og korn kun give begrænset og ikke fuldstændig næring til en rekonvaleserende patient. Men ved at tage medicinen regelmæssigt og følge en sund kostplan i et stykke tid vil disse fødeemner gradvist fjerne hans træthed og svaghed. Når en person, der nu er kvalificeret til at gøre *bhakti*, på samme måde engagerer sig i et stykke tid i praktiseringerne af *sravana* og *kirtana*, bærer disse praksisser gradvist frugt. Derfor er det passende blevet udtalt, at en person begynder med tro (*sraddha*). Han opsøger da selskab med helgenagtige personligheder (*sadhu-sanga*) og engagererer sig i hengivne praksisser (*bhajana-kriya*). Derefter vil hans hindringer begynde at

mindskes (*anartha-nivrtti*), og han vil udvikle fast tro (*nistha*) og en smag (*ruci*) for *bhakti*. Han vil da udvikle tilknytning (*asakti*) til Bhagavan, fra hvilken ren åndelig følelse (*bhava*) gradvist manifesterer sig. Til sidst opstår en begejstret eller henrykt kærlighed til Gud (*prema*). Dette er den virkelige rækkefølge, hvorigennem *prema* opstår i *sadhakaen*.

Tekst 5f

Bhaktaen er fri for forseelser og prarabdha-karma, selv om han ikke har prema, eller han gennemgår ydre lidelser

Når visse folk nogle gange ikke kan se symptomerne på *prema* i hengivne, der er solidt etablerede i deres praktisering af *nama-kirtana*, og når de bevidner deres tilbøjelighed til at begå ugerninger, tilskriver de det til forseelser mod det hellige navn. Ikke blot dette, men når de ser betydelige materielle lidelser, som disse hengivne gennemgår, antager de også, at de frugtbærende resultater af disse hengivnes syndige handlinger (*prarabdha-papa*) ikke er blevet fuldstændigt tilintetgjort. Det er blevet fastslået igennem *sastra*, at Ajamila var fri for *aparadha*. Selv om Ajamila havde givet sin søn navnet Narayana og udtalte navnet igen og igen hver dag for at kalde på ham, havde han ingen *prema*. Hvad mere er, var han tydeligvis tilbøjelig til syndige handlinger såsom at omgås med en prostitueret. Selv om Pandavaerne under ledelse af Yudhisthira ingen *prarabdha-karma* havde, kunne de ses lide mange former for verdslige prøvelser.

Tekst 5g

Sri Nama Prabhu afslører ikke nødvendigvis Sig Selv, selv om Han er tilfreds med den hengivne

Ligesom et frugttræ kun giver frugt sæsonvis på et passende tidspunkt, giver Bhagavans navn, der er fornøjet med en forseelsesfri *sadhaka*, således Sin nåde på det rette tidspunkt og ikke med det samme. Mangfoldigheden af synder som resultat af indflydelsen fra hengivnes tidligere vaner er betydningsløs ligesom biddet fra en slange, hvis gifttand er blevet fjernet.

Tekst 5h

Bhagavan skænker personligt Sine hengivne lidelse for at forøge deres ydmyghed og ivrighed

Enhver sygdom, sorg eller lidelse, som kan ses i hengivnes liv, skyldes ikke deres *prarabdha-karma* (reaktion på deres tidligere handlinger). I skrifterne udtaler Bhagavan Selv:

yasyaham anugrhnami
harisye tad-dhanam sanaih
tato 'dhanam tyajanty asya
svajana duhkha-duhkhitam

"Jeg fjerner gradvist al rigdom fra den person, som Jeg favoriserer. Alt imens Min forarmede hengivne gennemgår prøvelse efter prøvelse, bliver han forladt af sin slægt og venner." (*Srimad-Bhagavatam* 10.88.8)

Bhagavan har også sagt: "Alvorlig sygdom og fattigdom er symptomer på Min nåde." Vi finder mange sådanne udtalelser i skrifterne. Bhagavan, der er Sin hengivnes velgører, er helt sikkert meget dygtig til at forøge Sine hengivnes ydmyghed og ivrighed gennem lidelse. Siden den hengivne er fri for resultatet af sine tidligere handlinger, bliver lidelsen, som han udstår, givet af Bhagavan. Det er ikke den hengivnes *prarabdha*. Kendere af sandheden har konkluderet dette.

Således ender den tredje byge af nektar: Elimineringen af alle hindringer for bhakti.

(Fortsættes i næste nummer)

FRIHED
FRA FEJLFINDING

Denne artikel stammer fra ugebladet Gaudiya, der blev udgivet og redigeret under vejledning Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati. Ifølge tidsskriftets udgivelsespolitik blev forfatterens navn ikke offentliggjort.

Meget ofte forsøger personer med et forkvaklet sind at sidestille deres misundelsesdrevne vane med at kritisere andre med den korrigerende irettesættelse, som medfølende *acaryaer* giver, når de oprigtigt lider ved at se de betingede sjæles lidelser – *para-duhkha-duhkhi*. De forsøger at retfærdiggøre deres egne urene tilbøjeligheder ved at fremstille deres kritik som lige så gavnlig og reformerende. Men den reelle forskel mellem disse to sindelag bliver umiskendeligt tydelig gennem de frugter, de hver især bærer.

Den disciplin, korrektion og barmhjertighed, som hellige personer giver, fremkalder frigørelse fra verdslig opslugthed, tilintetgørelse af *anarthaer* og vækkelse af ægte hengivenhed. Deres irettesættelse virker som medicin. Dens formål er renselse og genoprettelse, og den fører til det højeste gode.

Derimod fører fejlfinderi og kritik, der udspringer af misundelse, til helt andre resultater. Frugterne er splittelse, strid, fjendtlighed, mistillid og en stadig voksende udbredelse af Kali-yugas kaotiske indflydelse. Det ene sindelag fremmer harmoni, ydmyghed og åndelig vækst. Det andet fremmer uenighed, stolthed og fornærmelser. Det ene bærer frugter, der er søde som nektar. Det andet bærer frugter, der er giftige som dødelig gift.

Den førstnævnte tilbøjelighed fører gradvist sjælen nærmere Bhagavan og drager ham tættere på overgivelse, hengivenhed og samvær med hellige personer. Den sidstnævnte driver sjælen dybere ind i mørket af kritik, konflikt og *vaisnava-aparadha,* dvs. forseelser mod *vaisnavaer*, Herrens hengivne. Selv om begge udadtil kan fremstå som former for "korrektion" eller "bedømmelse", er deres indre motiver, grundlæggende natur og endelige resultater lige så forskellige som nektar og gift, lys og mørke, medfølelse og misundelse.

Der findes også personer, som lovpriser dyderne *adosa-darsita* og *guna-grahita* udelukkende for at skjule deres egen upassende adfærd. Deres underliggende forestilling er, at hvis dyderne ved at undlade at fokusere på andres fejl og ved at værdsætte deres gode egenskaber bliver udbredt vidt og bredt, vil deres egne hundredvis af fejl blive accepteret som dyder. Under dette beskyttende dække vil de så kunne fortsætte deres upassende adfærd uden hindringer. Med andre ord betragter de ikke *adosa-darsita* som en disciplin til selvrenselse, men forsøger i stedet at bruge den som et skjold, bag hvilket deres egne mangler kan forblive skjulte.

Så forbløffende og formidabel er *mayas* magt, at personer med et forkvaklet sind selv midt blandt disse fastslåede og autentiske sandheder gennem forskellige former for subtilt diplomati og dobbeltspil formår at indføre tvivl, forvirring og endeløse stridigheder om den ægte *siddhanta*, den fastslåede filosofiske lære. Blandt de utallige danse, som *maya* udfører i sine mange skikkelser, er dette virkelig en særegen og frygtindgydende opvisning: Hun kan få et menneske til udadtil at lovprise de højeste åndelige dyder, mens det samme menneske indadtil bruger netop disse dyder som redskaber til selvbedrag.

Netop derfor har vores åndelige traditions ærede vogtere – Srila Vrindavana Dasa Thakura, som er Vyasa i Sri Caitanyas *lilaer*, Srila Krishnadasa Kaviraja Gosvami, Srila Narottama Thakura Mahasaya, Srila Visvanatha Cakravarti Thakura og Srila Thakura

Bhaktivinoda sammen med hele *guru-varga*, rækken af åndelige mestre – gentagne gange instrueret sjælene i at engagere sig i *sri-krsna-kirtana*, lovprisningen og sangen af Sri Krishnas hellige navne samtidig med, at de fuldstændigt afholder sig fra tilbøjeligheden til at kritisere andre.

Srila Vrindavana Dasa Thakura erklærer: "En røver eller landevejsrøver kan kun skade et menneske i løbet af ét enkelt liv, men en person, der finder fejl hos andre, ødelægger både sig selv og andre liv efter liv, øjeblik efter øjeblik. Alt, hvad der eksisterer, fra Herren Brahma ned til et græsstrå, er blot en manifestation af Sri Krishnas overdådighed og herlighed (*vaibhava*). Derfor erklærer alle skrifterne enstemmigt, at Sri Krishna bliver vred, blot man hengiver sig til kritik." (*Caitanya-Bhagavata*, *Madhya* 20.145, 147).

Han siger endvidere: "Der opnås aldrig noget sandt gode gennem kritik. Den fører kun til en ophobning af synd. Derfor kritiserer de højt ophøjede og yderst heldige *maha-bhagavataer* aldrig nogen. Den, der frigør sig fra tilbøjeligheden til at kritisere og blot én gang oprigtigt udtaler det hellige navn "Krishna", vil med sikkerhed blive befriet af Sri Krishna gennem Hans ubesværede nåde. Dette er sandheden – den absolutte sandhed." (*Caitanya-Bhagavata*, *Madhya* 9.245–246).

Og videre: "Den, der ikke kritiserer nogen, men bestandigt synger "Krishna! Krishna!", vil let kunne overvinde selv den uovervindelige Sri Caitanya Mahaprabhu. Alle skrifterne erklærer enstemmigt, at man aldrig kan opnå noget gavnligt gennem kritik. At vise alle levende væsener ære og respekt er selve essensen af *bhagavata-dharma*, den hengivne livsvej, der er beskrevet i *Bhagavata*-traditionen." (*Caitanya-Bhagavata*, *Madhya* 10.313–314).

(Fortsat fra side 13)

Til slut vil jeg præsentere Dumézils opstilling af de tre funktioner med de guder, han mente tilhørte de enkelte funktioner. Således så Dumézil paralleller mellem Varuna og Odin og ligeledes mellem Indra og Thor.

Forhåbentlig giver ovenstående gennemgang en større forståelse for nogle af de mange paralleller og historiske overlap, der eksisterer mellem den nordiske og vediske tradition. Går man langt nok tilbage i historien, er skandinavere langt tættere på den vediske tradition, end man umiddelbart skulle tro, og har man en forståelse for dette, kan det bygge en bro til at forklare og præsentere en filosofi, der for mange i Nordeuropa ved første øjekast kan føles fremmed, men som faktisk er en levende gren på det træ, hvor danskerne og deres oprindelige kultur og religion stammer fra.

Funktion	Kerneattribut	Vedisk guddom	Nordisk guddom
Første funktion	Suverænitet, magi og lov	Varuna (magi) og Mitra (lov)	Odin (magi) og Tyr (lov)
Anden funktion	Militær styrke og krig	Indra	Thor
Tredje funktion	Frugtbarhed, rigdom og produktion	Asvinierne (de guddommelige tvillinger)*	Frej, Freja og Njordb (vanerne)

*Tvillingeparrets efterkommere er blandt andet Nakula og Sahadeva som børn af Asvinierne. Beskrevet i *Mahabharata*.

SLIDESHOW FRA 2075

af Jahnu Dasa

God aften mine damer og herrer. Velkommen til vores nye serie om historiens store religioner. I aften skal vi snakke om en religion, der nød vældig anseelse i slutningen af det 20. århundrede.

[Billede af et industrikompleks med fabrikker, siloer, boretårne, stilladser og rygende skorstene.]

Den opstod i den del af verden, vi kender som den vestlige verden. Den rejste sig som opposition mod den tids herskende livsanskuelse, en anden religion, den kristne kirke, der forsvarede sit monopol på virkeligheden med hård hånd.

[Billede af korstogsriddere, der slagter kvinder og børn i gnostiske landsbyer.]

Senere hen i begyndelsen af det 21. århundrede blev den alment kendt som Videnskaben eller Scientismen. Det forunderlige ved religionen var, at den opstod uden at have noget belæg i et sæt af åbenbarede skrifter eller guddommelige bøger. Den var opstået som resultat af overvældende spekulationer om den virkelighed, vi lever i. Spekulationerne var funderet på såkaldt empirisk observation, og først senere hen nedfældede man optegnelser tilpasset disse.

[Latter fra forsamlingen. Billede af videnskabsmænd, der dissekerer marsvin, hælder syre i øjnene på kaniner, påfører aber forfærdelige sygdomme osv., og andre, der fører optegnelser over resultaterne.]

Et af problemerne med disse skrifter var, at de ikke havde nogen fast formuleret teologi til at forklare det, der ligger uden for empiriens rækkevidde. Derfor kunne religionen kun tilbyde adgang til et begrænset udsnit af virkeligheden.

[Billede med sort/hvid gengivelse af en frustreret videnskabsmand, der sidder og funderer i tre dimensioner, mens Krishna i strålende farver leger med Sine hengivne i den åndelige verden.]

Scientismen spændte over en relativ kort periode for en religion, bare 130 år, fra ca. 1920 til 2050. Den døde altså ud for godt 20 år siden. Til sidst blev den anset for ufyldestgørende, eftersom der konstant dukkede ny information frem, som modsagde det, man hidtil var kommet frem til. Man var således nødt til at revidere og omskrive sine ideer i et væk.

[Billede med masser af videnskabsmænd, der forvirrede sidder og flår sig i håret, mens bøger og tidsskrifter hober sig op omkring dem.]

Den ejendomlighed skyldtes, at ideerne udelukkende var baseret på empirisk observation. Som vi ved, er vores sanser begrænsede og kan derfor ikke give et fuldstændigt billede af virkeligheden.

Det vil sikkert forbavse jer, når jeg fortæller, at i disse dage havde religionens tilhængere ingen klar ide om, hvordan universet var konstrueret.

[Latter]

Da oversanselig eller metafysisk viden hverken var kendt eller accepteret i religionen, var virkelighedsopfattelsen begrænset til tre dimensioner. Det satte tilhængerne i samme båd som en myre, der kigger på en gadelygte og undrer sig over årsagen til dens lys.

Selv om man anvendte mekaniske og elektroniske midler til at forstærke sine sanser, forblev religionens tilhængere indskrænket i deres opfattelse af virkeligheden, lidt på samme måde som myren, der ikke vil komme meget nærmere i sin forståelse af gadelygten, selv om den kigger på den gennem et teleskop.

[Billede af videnskabsmænd, der ser mærkelige mønstre i mikroskoper, og andre, der sidder i observatorier og studerer verdensrummet gennem teleskoper.]

Eftersom religionen var baseret på rent mekanistiske principper, som ikke tillod absolutte,

åndelige principper i sine parametre, var man ikke i stand til at formulere faste moralske og etiske værdier. Resultatet var en ekstremt afstumpet adfærd over for planeten og dens indbyggere.

[Billeder med dyr, der slagtes på automatslagterier, politi, der tamper løs med knipler på demonstranter, flere horrible dyreforsøg, voldtægt og mord, olieboretårne, kæmpetankere, der dumper råolie ud i havene, kilometerlange bilkøer indhyllet i udstødningsgasser, Anden Verdenskrig, Hitler, Stalin, koncentrationslejre, mennesker stuvede sammen i togvogne som kvæg, kvægtransporter, minkfarme, hønsefarme med høns, der får klippet næb og kløer på samlebånd, børnelokkere og pædofile, Hollywood, junkier og narkoludere, naturkatastrofer osv. osv.]

I begyndelsen var man nødt til taknemmeligt at låne moralske og etiske begreber fra kirken, den samme religion, man var opstået som reaktion imod. Senere hen fandt man ud af, at dem havde man egentlig ingen brug for, da de bremsede fuld hengivelse til sanselig nydelse, som var det erklærede mål med tilværelsen.

Dette ledte til mangel på en højere mening med tilværelsen, og for at dulme frustrationerne var man nødt til at søge tilflugt i stadigt mere udskejede former for sansenydelse. Hedonismen blev den herskende livsstil, og kultiveringen af menneskets lavere, dyriske kvaliteter blev glorificeret som det ultimative i al kunst og litteratur.

Rigdom og magt blev barometre for succes i livet. Livets højere værdier blev helt underkendte, og kendskab til disse var på et tidspunkt på nippet til at blive udryddet.

[Billeder af fetish fester, striptease, Hollywood, gladiatorkampe, snuff-movies, børneprostitution, hanekamp, væddeløb, natklubber, diskoteker, hasardspil, restauranter, hvor de skærer kraniet op på aber som blødkogt æg og spiser indholdet med ske, mondæne steder, hvor folk med blåt og lilla hår spiser menneskeaborter med kniv og gaffel, Andy Warhol, AIDS, MacDonalds og Burgerking, kvæg, der bliver skudt med sømpistoler i panden, monstertrucks, depraverede rock stjerner, lykkehjulet osv.]

Scientismens skabelsesberetning gik ud på, at i begyndelsen var der ingenting – ikke engang tid eller rum. Så var der et punkt i ingenting, man kaldte det en singularitet, som på et nanosekund ekspanderede sig og skabte masse, tid og rum.

[Billede af computeranimation af Big Bang, der sprøjter ting og sager ud til alle sider. Brølende latter.]

En anden af den tids overtro gik ud på, at eksplosionen på en eller anden måde efter lang tid gav ophav til bevidst liv, der kulminerede i menneskets rationelle intelligens. Den fremherskende mening var, at primitive livsformer gradvist med tiden af en eller grund, som de kaldte for evolution, havde omdannet sig til mere avancerede livsformer.

[Hysterisk latter. Billede med computeranimation af en amøbe, der får ben at gå på, bliver til fisk, krybdyr, fugl og dyr, der bliver til en abe, der forvandler sig til et menneske og begynder at tale.]

Det var helt enkelt umuligt at finde empirisk støtte for teorien, og da man heller ikke var i stand til at fremkomme med logisk fornuftig bevisførelse, kunne den ikke bevises.

Det undrer stadig historikere, hvordan religionen kunne blive dyrket med så blind stædighed i det meste af verden.

Tak skal I ha', mine damer og herrer, det var alt for i aften. Vi kommer igen næste uge med en oversigt over en anden af tidens store religioner, forløberen for Scientismen, den kristne kirke. Her havde man også en ganske besynderlig filosofi. Man mente, at dyr ingen sjæl havde, og ligesom i Scientismen mente man, at dette liv var det første, og at formålet med det var at nyde kroppen. I den kristne kirke mente man dog, at sansenydelsen skulle reguleres efter Guds forskrifter.

[Billede af Jesus, der hænger blødende og lidende med tornekrans på korset sat over for den glade kernefamilie med dyrene i paradis på forsiden af Vagttårnet.]

I OFFENTLIGHEDENS SØGELYS

af SB Kesava Swami (Oversat af Jesper Frydenlund)

For de fleste er personligt råderum en uundværlig ting. Da jeg for nylig rejste med Londons undergrundsbane, lagde jeg mærke til, hvordan alle i vognen strategisk havde sikret et tomt sæde mellem sig selv og den næste passager. I stedet for at udfylde hullet så at sige, ville de næste passagerer gå hele vejen til den anden ende af toget for at finde vogne med få mennesker og mange tomme sæder. Interessant faktisk. Det står i skarp kontrast til tog i Indien, hvor folk praktisk talt kan sidde oven på os uden at skænke det en tanke!

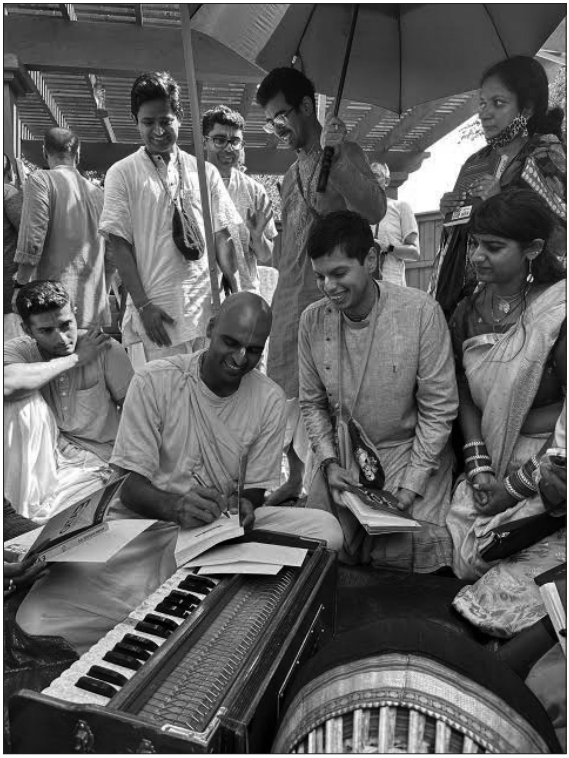

Selv om moderne kultur bryster sig af personligt råderum og privatliv, har traditionelle kulturer typisk stor fællesskabsfølelse og offentligt liv. En sådan kultur understøtter i høj grad åndelighed. Tæt samvær med andre er ikke kun inspirerende og lærerigt, men også yderst beskyttende. *Hvor trækker vores tanker og handlinger os hen, når vi er alene? Hvad er vores naturlige niveau af åndelig fordybelse bag lukkede døre?* Det er gode spørgsmål til at vurdere vores åndelige opholdssted, da vores svagheder ofte afsløres, når ingen andre ser på.

Tempellivet, som traditionelt set er en elevfase, er derfor meget offentligt. At være omgivet af så mange spirituelle øjne er faktisk en stor beskyttelse, som tvinger én til at operere på et højere niveau. Det kan synes kunstigt og forceret, men at tilbringe en stor del af livet under sådan en supervision giver os en god chance for at udvikle modenheden og stabiliteten til at klare det alene.

Alligevel spiller privatlivet en rolle – for hvordan kan vi høre sjælen, når alle andre taler? Stille alenetid giver næring til vores personlige introspektion og refleksion. Når vi er væk fra andres blikke uden nogen at imponere og intet at opnå, kan vi grave lidt dybere og udvikle mere autenticitet og ægthed. Vi kan ikke altid være til offentligt skue, for hvis vi hele tiden processerer andres indtryk af os, bliver vi afhængige af ros og bekræftelse og dermed ubevidst lænket til den offentlige mening. Ved at udmatte os selv til at være nogen bestemt i andres øjne, finder vi aldrig helt os selv … og vi finder aldrig Gud.

Helgenerne konkluderede derfor, at privatlivets fred er en afgørende nødvendighed. Omfavn den med forsigtighed og omhu – den kan forme os eller knække os.

KÅL

HERREN KRISHNAS KØKKEN

af Morten Sau

Kål tilhører en stor familie af korsblomstrede planter, som alle er meget fordelagtige i kosten. Når vi fordøjer kål, dannes stoffet diindolylmethan (ofte forkortet DIM), som anses for at have hormonregulerende effekt. Kål er også rige på vitaminer og kostfibre. I min første klumme skrev jeg om kålrabi, som er en stor, robust knold af en grøntsag. Dagens hovedpersoner er alt det modsatte.

Rosenkål har haft et dårligt ry blandt mange. Selv er jeg vokset op i 1970'erne, hvor standardbehandlingen af mange grøntsager var at koge dem godt og grundigt. Rå grøntsager blev mødt med stor skepsis. Kogning går nogenlunde med kartofler, men er trist for de fleste andre grove grøntsager. At lyn- eller ovnstege grøntsager som i dagens opskrift er heldigvis blevet mere almindeligt i de sidste årtier. Især rosenkål skal man ikke koge. Den bliver virkelig trist. Det giver næsten sig selv. Man koger da ikke roser.

Det kan være næsten umuligt at finde økologiske rosenkål. Det skyldes, at planten er meget kvælstofkrævende. Medmindre avleren har adgang til store mængder organisk gødning, bliver kålen ikke rigtig til noget. Det er endnu en god grund til at holde køer i landbruget. Det gør det biodynamiske landbrug Birkemosegaard, hvorfra vi køber vores grøntsager, herunder rosenkål. Hermed anbefalet.

Srila Prabhupada skriver i et brev dateret 19. august 1974:

"Min kære Madhukara das.

Modtag mine velsignelser. Jeg har modtaget dit brev dateret den 25. juli 1974, og mange tak for din gode indstilling. Ligesom du var glad for, at jeg kunne besøge New Vrindavana, nød jeg også mit besøg til New Vrindavana. I dyrker fine grønsager på jorden og får masser af mælk fra køerne, så hvad mere kan I ønske jer? Bare syng Hare Krishna, og alt vil være godt."

Den anden hovedperson i dagens opskrift er blomkål. Blomkål har ikke lige så mange madtraumer på samvittigheden. Den er sværere at ødelægge og kan tåle en del. Det er ikke så almindeligt at bygge en ret op med to grøntsager af samme familie, men her er det med til at gøre retten ganske elegant, og man får to af de smukkeste medlemmer af kålfamilien samlet i en ret. Opskriften er fra bogen *Vibrant India* af Chitra Agrawal.

Ovnbagt kål med vangi bath masala

Vangi bath masala
½ dl chana-dal
¼ dl urad-dal
¾ dl hele korianderfrø
2 tørrede chili (juster efter temperament)
2 cm hel kanel
3 nelliker

Varm en pande på komfuret. Rist chana-dal, til den bliver gyldenbrun og dufter nøddeagtigt. Afkøl på en tallerken. Gentag med urad-dal. Rist de sidste krydderier, til de afgiver aroma. Saml alle ingredienser i en morter eller krydderikværn og findel til et pulver.

To slags kål

3+1 spsk. olie eller smeltet ghee
1 tsk. salt
½ kg rosenkål
1 mellemstort blomkål

Tænd ovnen på 200°C. Bland 3 spsk. olie eller ghee med salt i en skål. Klargør rosenkål og del dem i to halvdele. Pluk blomkål i store buketter. Vend begge kålsorter i olieblandingen. Spred dem i et enkelt lag i et ildfast fad eller en dyb bageplade. Bag kålene ca. 20 min i ovnen. Tillad, at de bliver godt ristede, men stop, før de bliver sorte. Imens kålene bager, blandes 1 spsk. olie eller ghee med 1 spsk. af *masalaen*. Tag kålene ud, stænk med den krydrede olie og bag nogle minutter mere. Serveres gerne med en chutney samt ris eller chapati. Ofres til Krishna.

HVORDAN KAN JEG FÅ DEN HØJERE SMAG?

BREVKASSE

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Nu prøver jeg at overgive mig til Krishna. Det er ikke let, for jeg husker mine gamle vaner. Hvordan kan jeg få denne højere smag for Krishna og glemme mørke nydelser? Hvad kan jeg gøre for bedre at forstå Srila Prabhupadas bøger? Hvordan kan jeg få mere inspiration til at læse?*

SVAR: Jeg er meget glad for, at du prøver at overgive dig til Krishna, for dette er formålet med vores eksistens: at overgive os fuldstændigt til Herren Sri Krishna.

Den nemme måde at få en stærk smag for Krishnabevidsthed på, en smag, der er stærk nok til at overvinde alle vores gamle materielle smagspræferencer, er med kærlighed at tjene de hengivne, der allerede har en meget stærk smag for Krishnabevidsthed.

Når du får denne stærke smag, vil du naturligt få lyst til at læse Srila Prabhupadas bøger mere, og med denne øgede læsning vil der også komme en større forståelse.

*

SPØRGSMÅL: *Hvordan kan jeg opgive det seksuelle begær? Nogle gange er det et meget stærkt ønske, og det findes stadig i mit hjerte. Jeg ønsker virkelig at opgive dette begær og blive Krishnabevidst. Hjælp mig venligst.*

SVAR: Seksuelt begær er ønsket om at nyde kontakten mellem dine materielle sanser og sansernes materielle genstand i form af et medlem af det modsatte køn. For at den seksuelle nydelse kan opleves som nydelsesfuld, må man synke ned på det plan, hvor man identificerer kroppen med sit sande jeg. Dette er en falsk opfattelse, som forlænger ens trældom i kredsløbet af fødsel og død.

Når man synker ned på det kropslige plan, hvor der kun findes en forvansket afspejling af den virkelige nydelse, snyder man ganske enkelt sig selv for den sande lykke på den værst tænkelige måde.

Hvorfor er det den værst tænkelige måde? Fordi der ikke findes nogen materiel nydelse, der er større end den seksuelle nydelse, og intet styrker den falske kropslige opfattelse af selvet mere end sex. Det får én til at identificere sig meget stærkt som enten mand eller kvinde, og dermed bliver transcendental erkendelse umulig.

Det første skridt til at opgive begæret er at huske, at du ikke er din krop, og at seksuel nydelse i virkeligheden ikke berører sjælen. Du bør indse, at sex er overfladisk og ikke udgør ægte nydelse, og at det derfor i bedste fald er nydelse af tiende klasse.

Husk, at den ypperste nydelse – den virkelige nydelse – kommer af at genoprette sit tabte forhold til Guddommens Højeste Personlighed.

Der findes ingen nydelse noget sted i universet, der blot kommer i nærheden af den nydelse, man oplever hvert eneste øjeblik, når man har vækket den slumrende kærlighed til Gud i sit hjerte. Hvis man derfor søger ægte og varig nydelse og tilfredsstillelse, bør man vide, at den største nydelse og tilfredsstillelse kommer af at udvikle sin kærlighed til Gud.

Det næste skridt er at opleve ægte nydelse på det transcendentale plan. Når man først har smagt denne nydelse, vil man erfare den som en højere smag – en større nydelse end den, man kan opnå gennem nogen form for materiel sansetilfredsstillelse, uanset hvor omfattende den måtte være.

Denne nydelse kan man let opleve ved at engagere sig i *sankirtana-yajna*, den fælles lovprisning og sang af Guds hellige navne sammen med avancerede transcendentalister:

Hare Krishna, Hare Krishna,
Krishna Krishna, Hare Hare
Hare Rama, Hare Rama,
Rama Rama, Hare Hare

TEMPLET I KØBENHAVN

Søndag 8.11: Diwali med stort festprogram fra kl. 15.
Tirsdag 10.11: Govardhana Puja. Festprogram fra kl. 17.
Fredag 13.11: Srila Prabhupadas bortgang. Aftenprogram fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 24.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 24.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 24.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 24.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 24.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362
www. www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Tirsdag til lørdag fra 17.00 - 20.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Normal søndagsfest fra 13-16 hver søndag.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:
Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Tradisjonell Hare Krishna Lovefeast. Damodarastaka synges kl 18:30
Friday kirtan: Nesten hver fredag kl. 17-19. Se Facebook for mer info.
Søndag 08. nov: Diwali. Kl 15-18 Rama-katha av HG Lalitanath Prabhu
Mandag 09. nov: Govardhana puja. Kl 17-20 Parikrama av Giriraja!
Fredag 13. nov: Srila Prabhupadas bortgangsdag. Markering i tempelet kl 17-20
Søndag 22. nov: Foredrag av HG Murli Manohara Prabhu

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

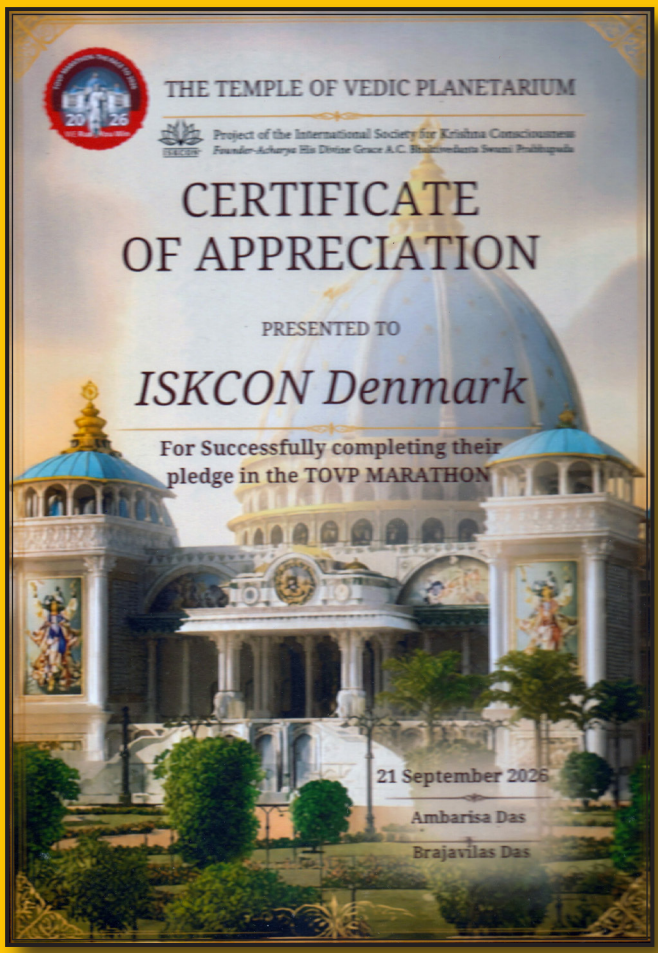

TOVP: TAK TIL ISKCON DANMARK

Et af Srila Prabhupadas store ønsker var opførelsen af et stort tempel i Vestbengalen på Caitanya Mahaprabhus fødested i Sridhama Mayapur, der også er ISKCON's verdenshovedkvarter. Templet opføres i disse år og forventes indviet næste år i 2027, der også er 50-året for Srila Prabhupadas bortgang.

I den forbindelse rejste en gruppe ledende hengivne fra TOVP inklusive Jananivasa, Vraja Vilasa og Praghosa Prabhu rundt i Europa sidste år for at få støtte til færdiggørelse af templet. De besøgte Danmark i april 2025, hvor flere hengivne lovede støtte til et af Prabhupadas vigtigste projekter.

Den 21. september 2026 modtog ISKCON Danmark så et særligt certifikat som tak for støtten. Anledningen var, at Danmark var det første land i Europa, hvor alle, der havde lovet at give støtte, faktisk også havde opfyldt deres løfter. Derfor ville TOVP gerne sende en særlig tak til alle jer, der gjorde et ekstra offer og støttede for at hjælpe TOVP til at stå færdig til næste år. Vi er stolte på *Nyt fra Hare Krishna* over at kunne videregive denne tak til alle jer, der har hjulpet til.